

Forst. t. L. om den personlige Kommuneskat.

b) eller, uden at have saadant (2 Maaneders) fast Ophold i Kommunen, dog der driver Næring eller anden Forretning med Bærsted, Udsalgsted eller Forretningslokale af saadan Betskaffen, at den er eller kunde være en selvstændig Bedrift, eller i Kommunen beklæder et Embede eller en Bestilling, som udelukkende vedkommer Kommunen som saadan, eller som ifølge de for Embedet eller Bestillingen gjældende Bestemmelser medfører Forpligtelse til at bo i Kommunen, selv om der undtagelsesvis er meddelt ham fritagelse derfor, eller oppebærer Tiender eller faste Afgifter, eller eier Skove eller andre faste Eiendomme. Ved faste Afgifter forstås i denne Lov saadanne paa faste Eiendomme hvilende Afgifter, der ere bestemte som uoplygelige aarlige Afgifter i Penge eller Penges Værdi, uden at fremtræde som Renter af Prioritetsgjæld.

Ægtefæller, der leve i Formuefællesskab, betragtes som een Person. Personer, der leve i Husstand med Forældre eller Forsørgere, ere kun skattepligtige af den Skatteværdi, som de have foruden Opholdet i Forældrenes eller Forsørgernes Hus.

§ 4.

Den, der kun staar i de anførte Forhold til en enkelt Kommune i Riget, har til denne at svare Skat henholdsvis efter sin hele økonomiske Stilling (§ 3, a) eller efter sin fulde fra Næring, Embede, Bestilling, Eiendom, Tiende eller faste Afgifter hidrørende Skatteværdi. (§ 3, b)

Har Nogen samtidig fast Ophold i flere Kommuner i Riget, er han kun delvis skattepligtig til hver især, i Forhold til Længden af den Tid, han i Skatteaaret har personligt Ophold i hver af Kommunerne.

Har Nogen Næring m. v. i en eller flere Kommuner her i Riget og tillige fast Ophold i andre, beskattes han paa førstnævnte Sted af sin hele derfra hidrørende Skatteindtægt, medens hans hele Formue og øvrige Skatteindtægt inddrages under hans Beskatning i den eller de Kommuner, hvor han har fast Ophold.

§ 5.

Den, som har Næring, Eiendom m. v. i en eller flere Kommuner i Riget, men selv har Ophold udenfor Riget, er i hver af de paagjældende Kommuner undergivet fuld Skatteansættelse af den Kommune vedkommende Skatteindtægt. I dette Tilfælde beskattes til vedkommende Kommune kun den Formue, der indestaar i fast Eiendom, og som fremkommer ved fra Eiendommens Værdi at fradrage den denne paaviselig paahvilende Gjæld.

Naar en Udlandning tager Ophold i en Kommune, bliver det i Tvivlstilfælde at afgjøre af Indenrigsministeren, om dette Ophold er at anse som midlertidigt, og om han isaafald kan fritages for Skatteansættelse; dog er han berettiget til at bringe Spørgsmaalet under Domstolens Afgjørelse (§ 29).

I de i § 3, b, jfr. § 4, nævnte Tilfælde ere Udlandinge skattepligtige lige med Indlændinge.

§ 6.

Staten er til den eller de Kommuner, i hvilke den eier Fordeiendomme, Skove, Tiender eller faste Afgifter, skattepligtig af sin hele derfra hidrørende Skatteindtægt, dog at de Fordele, Kommunen paa Grund af den hidtidige Skattefrihed for Statens Eiendomme har oppebaaret gennem Deputater, Legater eller lignende direkte Bidrag, affortes i Statens Skattebeløb. Paa samme Maade ere de Instituter, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes ved Finantsloven, samt Kommuner skattepligtige af de dem tilhørende Fordeiendomme, Skove, Tiender eller faste Afgifter.